

I Afsnit II omhandles *Invalide- og Aldersrente*, og i § 36 udtrykkes straks Invalide- og Aldersrentens Tilknytning til Sygeforsikringen, idet 1. og 2. Stykke i Lovforslagets § 36, der omhandler »Optagelse i Forsikringen«, lyder saaledes:

»Enhver Person, der optages i en anerkendt Sygekasse som nydende Medlem eller som bidragydende Medlem i Henshold til § 8, Stykke 2, uden Vedtegning om Tilstedeværelse af en hyppig tilbagevendende eller uheldbredelig Sygdom eller betydeligere Legemssvaghed, indtræder samtidig med Optagelsen uden Ansøgning i Invalideforsikringen og er dermed forsikret mod Invaliditet og berettiget til Aldersrente, jfr. dog § 1, Stykke 2,

Personer, der optages med Vedtegning som i Stykke 1 nævnt, opnaar ligeledes uden videre Adgang til Aldersrente, hvorimod deres Adgang til at blive forsikret mod Invaliditet er afhængig af nærmere af Socialministeren fastsatte Regler. I disse Regler vil det være at bestemme, at Personer, lidende af visse lettere Arter af de i Stykke 1 omhandlede Sygdomme eller Legemssvagheder, uden forudgaaende Ansøgning er forsikret mod Invaliditet, medens Personer, der lider af sværere Sygdomme eller Legemssvagheder, samtidig med Indgivelse af Begæring om Optagelse i Sygekassen skal ansøge herom.«

Det første Stykke svarer til Invalideforsikringslovens § 1, Stykke 2, men med Tilføjelse af, at ogsaa bidragydende Medlemmer falder ind under Bestemmelsen, jfr. § 8, Stykke 2.

Stykke 2 svarer til Invalideforsikringslovens § 1, Stykke 3, men omredigeret saaledes, at det deraf fremgaar, at de omhandlede Sygdomme og Legemssvagheder kun berører vedkommendes Adgang til Forsikring mod Invaliditet, men ikke Adgangen til Aldersrente. Endvidere er udeladt Regelen i de 2 sidste Linier (der blev tilføjet ved Revisionen i 1927) om, at aandssvage kun kan optages paa Vilkaar, at de ikke kan faa Invaliderende paa Grund af Aandssvaghed. Ved denne Ændring tilsigtes det paa dette Punkt at bringe Loven i Overensstemmelse med de Principper, som var gældende i Invalideforsikringsloven af 6. Maj 1921, saaledes som denne blev ændret ved Lov Nr. 93 af 29. Marts 1924, og det udvikles i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvorfor der ikke ses nogen Grund til at opretholde den i 1927 indsatte Særregel